

ANÀLISI MUSICAL

Programa Myriad

Text: Marta Orts i Alís i
Tomy Muñoz Cuatrecasas

Resum

Amb aquest programa informàtic de llicència lliure (freeware), el *Cançoner Prodiemus* incorpora un nou recurs amb el que l'usuari podrà transportar les melodies a la tonalitat més convenient, independentment de amb quina estigui escrita, escoltar-la i provar la seva viabilitat en relació a la tessitura o a la dificultat de lecto-escritura musical.

1. Programa Myriad Music

El nom d'aquest programa (*miríada*, tant en català com en castellà) es refereix a una quantitat molt gran però indefinida (RAE¹), o a un "conjunt de deu mil persones o coses" (GEC²). Etimològicament, però, és una paraula que prové del grec i que al·ludeix a la xifra 10⁴, és a dir, 10.000 (o cent vegades cent). Res a veure, doncs, amb la música, però sí amb les possibilitats que ens ofereixen les NNTT i Internet.

El programa Myriad Music és una eina interactiva que permet, entre altres opcions, transportar les melodies a la tonalitat seleccionada lliurement per l'usuari/a per tal d'adaptar la tonalitat de la cançó a les seves necessitats: tessitura (vocal i/o instrumental) i/o lecto-escritura musical. Segons la tonalitat seleccionada, varia l'àmbit de la partitura i també la sonoritat de l'arxiu de so.

¹ RAE: Real Academia Española

² GEC: Gran Enciclopèdia Catalana.

1.2 Icones de navegació

Veiem les opcions de la barra de menú amb més detall:

Icona	Acció	Barra de desplaçament	Descripció de l'acció
	WEB	NO	Anar a la web del plugin Myriad
	ESCOLTAR	NO	Audició de la partitura.
	VOLUM	☐	A la dreta: més fort. A l'esquerra: més flux.
	VOLUM PARTICEL·LES	NO	Permet modificar el volum de cada veu en cas que hi hagi més d'un pentagrama.
	TEMPO	☐	A l'esquerra: disminueix la velocitat d'execució. A la dreta: augmenta la velocitat d'execució.
	METRÒNOM	☐	Activació/Desactivació del CLIC del metrònom.
	VISUALITZACIÓ	☐	A l'esquerra: disminuïx la partitura. A la dreta: augmenta la partitura.
	TRANSPORT	NO	Cada CLIC de ratolí sobre la icona baixa la tonalitat en un semitó.
			Cada CLIC de ratolí sobre la icona puja la tonalitat en un semitó.
	INFO	NO	Dóna informació sobre la versió del plugin que està instal·lada a l'ordinador.
	TEXT	NO	Visualització del text, sense la partitura. En tornar a fer CLIC sobre la icona, es retorna a la partitura. Opció Karaoke.

1.2.1 Tempo i metrònom

El programa Myriad Music permet modificar el tempo en què està configurada la partitura, de manera que es pot escoltar a diferents velocitats de metrònom. Alhora, es pot accionar el senyal acústic del metrònom que, segons les numeracions 1, 2, 3, 4, 5 i 6, es pot seleccionar cada quantes pulsacions es vol sentir el so del metrònom.

Breu història del metrònom

Des de que el 1696 Étienne Loulié (1654-1702) va aplicar la teoria dels pèndols formulada per l'italià Galileo Galilei (1564-1642) per crear el primer prototipus del metrònom, de grans dimensions, hi van haver diversos inventors que el van perfeccionar fins que el 1812, el

rellotger Nikolaus Winkel Dietrik (1780- 1826) creà el model tradicional. No obstant, com que quatre anys més tard el va patentar l'enginyer i músic alemany Johann Nepomuk Mälzel (1772-1838) –transcrit com a Malzel, Mazel, Maelzel o Maezel-, se li atribueix a ell el descobriment, i d'aquí que les indicacions metronòmiques portin les sigles M.M. (de Metrònom segons el model Maezel).

M.M. ♩ = 60

A la dècada dels anys 50 van començar a aparèixer els metrònoms electrònics. Actualment hi ha programes informàtics i simuladors que indiquen la velocitat d'execució d'una composició que tradicionalment era marcada per un pèndul amb un mecanisme de rellotgeria, una mena de cursor mòbil que es desplaçava per una regleta metàl·lica de manera que permetia regular la velocitat d'oscil·lació.

1.2.2 Karaoke

És una paraula de procedència japonesa, formada pels mots *kara* (buit) i *oke* (abreviació d'*ōkesutora* –orquestra-) (RAE). Serveix per a designar un tipus de diversió molt popular al país nipó que consisteix en cantar en públic sense utilitzar cap instrument pròpiament dit, només un aparell que reproduïx en una pantalla la lletra de la cançó mentre sona l'acompanyament instrumental (GEC). El text apareix per frases o per fragments, i les síl·labes es ressalten en sincronia amb la música.

En el programa Myriad, un cursor indica la síl·laba del text que correspon a cada nota de la melodia segons la velocitat metronòmica determinada prèviament per l'usuari/a.

Documentació

BREBET, M. (1981). *Diccionario de la Música: histórico y técnico*. Barcelona: Iberia.

RICARD MATAS, F. (1886). *Diccionario biográfico de la música*. Barcelonas: Iberia.

VIGNAL, M. (dir.) (1982). *Enciclopedia Larousse de la Música*. Barcelona: Argos-Vergara, 4 vols.

VIGNAL, M. (dir.) (1997). *Larousse de la Música*, Barcelona: Larousse.